

YARGITAY

22.HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2012/9937

Karar No. 2013/32

Tarihi: 21.01.2013

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İŞK/18-21

6100 S. HMK/109

- **İŞÇİ ALACAKLARININ KISMİ DAVA KONUSU OLUP OLMAYACAĞININ SOMUT OLAYA GÖRE BELİRLENMESİNİN GEREKMESİ**

ÖZETİ Dosya kapsamına göre mahkemece dosyanın duruşma açılmaksızın karara çıkartıldığı anlaşılmaktadır. Davacı taraf dava dilekçesinde lehlerine sonuçlanan işe iade davası sonrası davacı işçinin işe başlatılmadığı ve işe iade davası sonrası ödenmesi gereken tazminatların da eksik ödendiğini beyanla kıdem ve ihbar tazminatlarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir. Davalı tarafça ise işe iade davası sonrası davacının tüm alacaklarının kendisine ödendiği savunulmuştur. Dosyadaki bilgi ve belgelerden davalı tarafça yapılan ödemelerin hangi kalem alacaklar için yapıldığı tespit edilemediği gibi tarafların özetlenen iddiaları nazara alındığında dahi taraflar arasında hesaba esas alınacak ücret ve kıdem süresinde uyuşmazlık bulunduğu sonucuna da varılabilir. Tüm bu tespitler ve yukarıda anılan Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararı karşısında işin esasına girilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile hukuki yarar yokluğundan duruşma açılmaksızın davanın reddine karar verilmesi isabetsizdir.

DAVA :Davacı, kıdem, ihbar tazminatının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Mahkeme, isteğin reddine karar vermiştir. Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi N. Taşdelen tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili iş sözleşmesinin davalı işverence haksız olarak feshedildiğini, açılan işe iade davasının işçi lehine sonuçlanmış olmasına karşın davacının işe başlatılmadığını belirterek kıdem ve ihbar tazminatlarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir.

Davalı vekili, davacıya hak etmiş olduğu alacaklarının ödenmiş olduğundan bahisle davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece davacı tarafın kısmi dava açmasında hukuki yararı bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı davacı taraf temyiz etmiştir.

İşçilik alacaklarının kısmi davaya konu olup olamayacağına dair Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 17.10.2012 tarih ve 2012/9-838 E.--- 2012/715 K. sayılı ilamında "...Sonuç olarak; işçilik alacaklarının özelliği de dikkate alınarak, bu alacaklarda, talep konusunun miktarının taraflar

arasında tartışmasız veya açıkça belirli olduğunu söylemek mutlak olarak doğru olmadığı gibi, aksinin kabulü de doğru değildir. Bu nedenle, talep konusu işçilik alacakları belirli olup olmadığının somut olayın özelliğine göre değerlendirilmesi ve sonuca gidilmesi daha doğru olacaktır.

Kıdem tazminatı alacağı ve fazla mesai ücreti alacağının hesaplanmasında, hizmet süresi ile işçinin aldığı gerçek ücret önemli kriterlerdir. Kıdem tazminatı, giydirilmiş ücretten hesaplanırken, diğer işçilik alacakları çıplak ücretten hesaplanmaktadır. Giydirilmiş ücrete, işçinin asıl ücretine ek olarak sağlanan para veya para ile ölçülebilen menfaatler de dahil edilmektedir.

Somut olayda, tüm bu açıklamalar dikkate alındığında dava konusu fazla mesai ve kıdem tazminatı istemi için de Hukuk Muhakemeleri Kanunu 109/2. madde anlamında talep konusunun miktarının taraflar arasında tartışmasız veya açıkça belirli olduğundan söz edilmesi mümkün değildir. Bu bakımdan yerel mahkemenin, Hukuk Genel Kurulu çoğunluğunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyması gerekirken, direnme kararı verilmesi usul ve yasaya aykırı olup; verilen kararın bozulması gerekmiştir." gerekçesine yer verilmiştir.

Dosya kapsamına göre mahkemece dosyanın duruşma açılmaksızın karara çıkartıldığı anlaşılmaktadır. Davacı taraf dava dilekçesinde lehlerine sonuçlanan işe iade davası sonrası davacı işçinin işe başlatılmadığı ve işe iade davası sonrası ödenmesi gereken tazminatların da eksik ödendiğini beyanla kıdem ve ihbar tazminatlarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir. Davalı tarafça ise işe iade davası sonrası davacının tüm alacaklarının kendisine ödendiği savunulmuştur. Dosyadaki bilgi ve belgelerden davalı tarafça yapılan ödemelerin hangi kalem alacaklar için yapıldığı tespit edilemediği gibi tarafların özetlenen iddiaları nazara alındığında dahi taraflar arasında hesaba esas alınacak ücret ve kıdem süresinde uyuşmazlık bulunduğu sonucuna da varılabilir. Tüm bu tespitler ve yukarıda anılan Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararı karşısında işin esasına girilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile hukuki yarar yokluğundan duruşma açmaksızın davanın reddine karar verilmesi isabetsizdir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine 21.01.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.